

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.062/2023/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Pap Dóra ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Varga Roland Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Varga Roland ügyvéd

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 39.P.20.411/2022/21.

ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A TV csatorna 2021. július 3-án adásba került „TV csatorna műsor címe: riport címe” című műsorában a felperes és energiaszolgáltatója jogvitáját mutatta be, kommentálva a felperes szerződéses magatartását is.

[2] A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnevét azzal, hogy a 2021. július 3-án sugárzott, „TV csatorna műsor címe: riport címe” című műsorban az alperes valótlanul állította személyéről, hogy nem a pontosság embere, illetve, hogy néha fizette a számláit. Kérte annak megállapítását, hogy a műsorban valótlanul keltette az alperes azt a benyomást róla, hogy nem fizeti meg a számláit, és hogy megbízhatatlan a számlák megfizetését illetően; illetve, hogy megfurkálja az óráit és ezért nem mutatott más állást a mérőórája. Rögzítette, hogy etikátlanul közölte az alperesi riporter, hogy ő kifizetné a 129.000 forintos számlát, főként, mert a fenti felvételek közléséhez nem járult hozzá. Kérte továbbá az alperes jogsértés abbahagyására kötelezését, további jogsértéstől való eltiltását és a sérelmes helyzet megszüntetését oly módon, hogy a riportot 59 másodperctől 14 perc 58 másodpercig az alperes távolítsa el az internetes honlapjáról. Kérte az alperes kötelezését továbbá 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Ellenkérelmében kifejtette, hogy a felperes nem terjesztett elő határozott kereseti kérelmet, mert nem jelölte meg pontosan, hogy a műsorban hol és mikor elhangzó közléseket kifogásolja.

Álláspontja szerint a műsorban valós ténybeli alapon álló, okszerű véleményt fogalmazott meg, a sérelmezett közléseknek nincs sértő tartalma, így azok a jóhírnévhez való jog megsértésének megállapítására nem alkalmasak. A sérelemdíjra vonatkozó kereset vonatkozásában kifejtette, hogy a felperes sérelemdíjra nem jogosult, míg másodlagosan arra hivatkozott, hogy a keresetben kért összeg eltúlzott, annak mérséklése indokolt.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéltével a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 53.975 forint perköltséget.

Megállapította, hogy a le nem rótt 51.000 forint illetéket a Magyar Állam viseli.

[5] Határozatában ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdését, a 2:52. § (1)-(3) bekezdéseit; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 3. §-át, 183. § (1) bekezdését, a 189. § (6) bekezdését, a 191. § (3) bekezdését, valamint a 192. § (1) és (2) bekezdését, a 237. § (1) bekezdését, továbbá a 265. § (1) bekezdését.

[6] Indokolásában a pertörténet vonatkozásában rögzítette, hogy 2022. november 11-ére tűzött ki perfelvételi tárgyalást, amelyre szóló idézés 2022. július 8-án került kézbesítésre a felperes részére. A felperes jogi képviselője a bírósághoz 2022. szeptember 5-én érkezett beadványában jelentette be jogi képviselési megbízása megszűnését, amellyel kapcsolatban a bíróság felhívta arra, hogy gondoskodjon a jogi képviselőről. Ezt követően – tanácsváltozás miatt – a 2022. november 11. napjára kitűzött perfelvételi tárgyalást 2022. november 18. napjára elhalasztotta. Végzésében felhívta a felperest, hogy 8 napon belül, de legkésőbb a perfelvételi tárgyalásig gondoskodjon jogi képviselőről, és elektronikus adathordozón terjessze elő a keresetében sérelmezett felvételt. Ezt követően a 2022. november 18-ára kitűzött perfelvételi tárgyalást is – a hatánapot megelőzően – elhalasztotta 2022. december 9-ére. A felperes az új jogi képviselőjének meghatalmazását a két alkalommal elhalasztott perfelvételi tárgyalást megelőző napon, 2022. december 8-án csatolta.

Rögzítette azt is, hogy a felperes többszöri felhívás ellenére nem nyújtotta be a sérelmezett közléseket tartalmazó felvételt elektronikus adathordozón. A perfelvételi tárgyaláson pedig nem tudta megjelölni bírói kérdésre, hogy a riportban mikor hangzottak el és pontosan hogyan szóltak a személyiségi jogát sértő tényállítások, ezen nyilatkozata megtételére további határidő biztosítását kérte.

[7] Kifejtette, hogy a Pp. 191. § (3) bekezdése alapján a felperesnek a tényállításait legkésőbb a perfelvételi tárgyaláson kell megtennie, és a Pp. 192. §-a alapján a perfelvételi tárgyalás elhalasztására nincs lehetőség arra hivatkozással, hogy a felperes a tény- és jogállításait a perfelvételi tárgyaláson nem tudja megtenni. Megállapította, hogy a felperes bírói tájékoztatás és figyelmeztetés ellenére a tényállításait a bíróság anyagi pervezetése ellenére sem tudta megtenni, és a tárgyalás elhalasztására nem volt perjogi lehetőség figyelemmel a Pp. 3. §-ában megfogalmazott perkoncentráció elvére is.

Utalt arra, hogy a jogi képviselővel eljáró félről a professzionális pervitel az elvárt, amelyből következően a felperes köteles volt gondoskodni arról, hogy a perfelvételi tárgyaláson tény- és bizonyítási kérdésekben nyilatkozatot tegyen [Pp. 189. § (6) bekezdés]. Megállapította, hogy a felperesnek lehetősége volt, hogy ezen kötelezettségének eleget tegyen a 2022. szeptember 20-a és a 2022. december 9-i perfelvételi tárgyalás között, amelyet önhibája miatt nem teljesített. Erre tekintettel a bíróság a perfelvétel lezárta, és a rendelkezésre álló nyilatkozatok és bizonyítékok alapján hozott ítéletet.

[8] A felperes által előterjesztett tényállítások alapján nem látta azt megállapíthatónak, hogy az alperes a felperes személyiségi jogait, így jóhírnevét bármely, a riportban elhangzott közlésével megsértette volna. A felperes felhívás ellenére nem adta elő azt, hogy az alperes pontosan mely kijelentései sértették meg a felperes jóhírnevét, és nem is csatolta elektronikus adathordozón a perfelvétel lezárásáig a sérelmezett riportot sem. Ezért annak pontos tartalmát, a riportban elhangzó kijelentéseket, állításokat sem látta megállapíthatónak. Kifejtette, hogy a Pp. 265. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére a felperes nem bizonyította az alperesi közlések megtörténtét, ezért a keresetet elutasította.

[9] A perköltség viselésére a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontjára. A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 51.000 forint összegű illeték viseléséről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

[10] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet hiánypótlás nélkül befogadta és felhívta az alperest érdemi ellenkérelmének előterjesztésére. Ezért álláspontja szerint joggal volt abban a hiszemben, hogy keresete megfelel a vonatkozó eljárásjogi szabályoknak, az tárgyalásra alkalmas.

Jogi képviselője felmondta megbízását, így néhány hónapra jogi képviselő nélkül maradt. Előadta, hogy az eljáró tanács változását követően az új eljáró bíró másként látta az előző eljáró bíró által befogadott kereset megfelelőségét. Álláspontja szerint azonban az új bírónak már nem volt jogszabályi alapja arra, hogy az általa feltárt hiányosságok miatt azonnali elutasítással éljen.

[11] Az alperes érdemi ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Kifejtette, hogy a felperesnek elegendő idő állt rendelkezésére a perben, hogy új jogi képviselőjéről gondoskodjék, amelyre saját hibájából nem került sor. A sérelmezett közléseket nem jelölte meg és az azokat tartalmazó riportot nem nyújtotta be a felperes, ezért jogszerűen döntött a rendelkezésre álló iratok alapján a bíróság és utasította el bizonyítottság hiányában a keresetet.

[12] A felperes fellebbezése nem alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel, így a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének

megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezés alapján.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a 2016. évi Pp. kiemelt jogalkotói célkitűzése a koncentrált és professzionális per feltételeinek megteremtése. Ennek perjogi feltétele, hogy a felperes keresete a perfelvételi szakban – a bíróság közrehatási kötelezettsége mellett [Pp. 6. § és 237. §] – tartalmazza mindazokat az adatokat, amelyek anyagi és eljárásjogi szempontból biztosítják az eljárás hatékony lefolytatását.

Azonban a keresetlevél összeállítása nem perbeli cselekmény, ezért az anyagi pervezetésre csak a perindítás joghatásainak beállása után [Pp. 180. § (1) bekezdés], a perfelvételi szakban kerülhet sor. A keresetlevél vizsgálatánál Pp. 237. §-a szerinti anyagi pervezetés nem gyakorolható.

[15] A Pp. 176. § (2) bekezdés e) pontja rendelkezik arról, hogy amennyiben a keresetlevél nem tartalmazza a 170. §-ban, illetve törvényben előírt egyéb kötelező tartalmi elemeket, alaki kellékeket, illetve a felperes nem csatolta a keresetlevélhez a Pp. 171. §-ában, vagy törvényben előírt egyéb kötelező mellékleteket, a bíróság hiánypótlást rendel el, majd annak eredménytelensége esetén a keresetlevelet visszautasítja. Az adott esetben ezen körülmények nem álltak fenn.

A tanácsváltozás folytán eljáró bírók jogi álláspontja tehát következetes volt: a perindítási szakban a felperes keresete nem szorult hiánypótló kiegészítésre, annak hiányosságai a perfelvételi szakban gyakorolható anyagi pervezetéssel lettek volna orvosolhatók. A keresetlevél érdemi részének vizsgálata az adott esetben tehát nem a per előfeltételére, hanem a perfelvételi szakra tartozó kérdés volt.

[16] Ha a bíróság a keresetlevelet közli az alperessel, azzal azt a jogi álláspontját juttatja kifejezésre, hogy azt perfelvételre alkalmasnak találta (BDT 2020.4235), és a keresetlevél tartalmazta a Pp. 170. § (2) bekezdés a)-d) pontja szerint tartalmi követelményeket. Ennek az a jogi következménye a bírói gyakorlat alapján, hogy utóbb a keresetlevél annak hiányai miatt már nem utasítható vissza, és a per sem szüntethető meg. Ilyen esetben az esetleges hiányokat az eljárás során az anyagi pervezetéssel kell pótolni, ahogy azt helyesen végezte el az elsőfokú bíróság, jogszabálysértést nem követve el.

[17] A jogalkotó szándéka és a következetes bírói gyakorlat szerint a felperes kereseti kérelemének a perfelvételi szakban kell határozottnak, egyértelműnek és végrehajthatónak lennie. Ez azt jelenti, hogy abból egyértelműen meghatározható kell legyen a bíróság vizsgálati és döntési jogköre, valamint a rendelkező rész joghatást kiváltó tartalma. A tisztességes eljárás követelményének pedig ezzel összhangban az felel meg a személyiségi jogi perben, ha az alperes pontosan és egyértelműen beazonosítható módon tisztában van azzal, hogy mely kijelentések, milyen tartalmát, mennyiben sérelmezi a felperes (BDT2020. 4232.).

Személyiségi jogi perben az érvényesített anyagi jog alapján az egyértelműség azt is megköveteli, hogy a petitum és az előadott tények alapján egyértelműen beazonosítható

legyen, hogy az alperes mely magatartásával, illetve kijelentésével, a felperesnek mely személyiségi jogát sértette meg.

[18] A személyiségi jogi perben is alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalása alapján pedig e vonatkozásban kiemelt jelentősége van az adott közlés kontextusának, mert a sérelmezett kijelentéseket nem elszigetelten, formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. Ehhez pedig elengedhetetlen volt a perben – figyelemmel az alperes érdemi ellenkérelmében írtakra is – a riport teljes felvételének rendelkezésre állása is. A felperes ezt a bíróság többszöri felhívása ellenére sem csatolt be elektronikus adathordozón, de annak szövege leiratát sem nyújtotta be bizonyítékként.

[19] Az adott esetben tehát a felperes keresetlevelének petituma és jogi érvelése az egyértelműség, valamint határozottság követelményének nem felelt meg, ahogy azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította. Ezért a keresetlevél érdemi részének hiányosságait és ténybeli pontatlanságait a Pp. 237. § (1) bekezdésében írt anyagi pervezetés eszközének helyes alkalmazásával kísérelte meg orvosolni a perfelvételi szakban.

Helytállóan hívta fel a felperest, hogy az általa megjelölt anyagi jogi jogszabály törvényi tényállási elemeinek megfelelő előadást [Pp. 170. § (1) bekezdés c) pont] kell tennie, amely alapján beazonosítható, hogy kérelmeit mely tényekre és bizonyítékokra alapítja (BDT2019. 4108.).

A felperesnek elő kellett volna adnia a több alkalommal elhalasztott perfelvételi tárgyaláson a kereseti kérelmet megalapozó tények körében, hogy az alperes mely magatartásával, milyen kijelentésével, miként sértette meg jóhírnévhez való jogát. Az alperesnek a kereset tényállításait vitató ellenkérelme alapján pedig a felperes érdekében állt, hogy tényállításait bizonyítsa; és a bizonyíthatatlanság sikertelenségének terhe a felperesen volt a perben.

[20] Az elsőfokú bíróság részletesen ismertette és helyesen alkalmazta a perfelvételi tárgyalás menetére [Pp. 191. §] és elhalasztására vonatkozó [Pp. 192. § (2) bekezdés] perjogi szabályokat. Mivel a felperes kereseti kérelme és tényállítása részben pontatlan, részben hiányos volt, a felperes nem csatolta be vitatott tényállítását igazoló bizonyítékait, ezért az elsőfokú bíróságnak ezek hiányának következményeit a per érdemében kellett levonnia. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság eljárásjogi szabálysértést nem követett el, a felperes hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése alaptalan volt.

[21] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, az alperes teljes pernyertes lett. A Fővárosi Ítéltábla erre tekintettel a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes által a Pp. 81. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint számított ügyvédi munkadíjának megfizetésére.

[22] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illetéket a felperes személyes

költségmentessége folytán [2017. évi CXXVIII. törvény 13. § (4) bekezdés] a Magyar Állam viseli a Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjának és 97. §-ának megfelelően.

Budapest, 2023. március 16.

Dr. Hercsik Zita s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.

előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László

bíró